

διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο ηἰ. ἢ ἄω, τὸ πνέω, ἄον.
 ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἦον. ἢ αἰώ, τὸ ἀκέω, αἶον, ἵ-
 να μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἦιον, τῷ ἐπορευόμεν.

§. σζζ'. Εἰδὲ ἀπὸ τῆ ε ἄρχεται, ὁμοίως τρέπεται
 τὸ ε, εἰς η. οἶον, ἐλέεω, ὦ, ἠλέεον, εν, ἠλέηκα, ἠλή-
 κειν, ἠλέησα. πλὴν τῶν σεσημειωμένων, ἐν οἷς μόνον
 τὸ ε, προσλαμβάνει ἢ ι. οἶον, ἔχω, εἶχον. ἔπω, εἶ-
 πον. ἔλω, εἶλον. ἐσῆκω, εἰσῆκειν. ἔπομαι, εἰπόμην.
 εἶω, ὦ, εἶαον, ἠν. εἰσιῶ, εἰσιών. ἐρπύζω, εἰρπυζον.
 ἐρπω, εἶρπον. ἔλκω, εἶλκον. ἐλκύω, εἶλκυον. ἐρύω,
 εἶρουον. ἐθίζω, εἶθιζον. ἔθω, εἶωθα. ἔω, εἶμαι. ἐργά-
 ζομαι, εἰργαζόμεν.

§. σζή. Εἰδὲ ἀπὸ τῆ ο μικρῆ, τρέπεται τὸ ο μικρὸν
 εἰς ωμέγα. οἶον, ὀνομάζω, ὀνόμαζον, ὀνόμακα, ὀνο-
 μάκειν, ὀνόμασα. παρὰ ποιηταῖς δὲ τὰ τοιαῦτα ἀ-
 ναυξήτα, εἴτεν ἀτρέπτα μένουσι, διὰ τὸ μέτρον, ἔ-
 θει Ἰωνικῶ. οἶον, ἀκυσον, ἀντὶ ἦκυσον. ἔλαυνον, ἀντὶ
 ἠλαυνον. ὀνόμηνον, ἀντὶ ὀνόμηνον.

Περὶ τῶν ἀπὸ ΔιΦθόγγων ἀρχομένων.

§. σζθ'. Εἰδὲ ἀπὸ ΔιΦθόγγων ἀρχεται τὸ ῥῆμα, ἢ
 ἀπὸ τρεπτῆς, ἢ ἀπὸ ἀτρέπτε. εἰ μὲν ἀπὸ ἀτρέπτε,
 δηλονότι, ευ, ει, ε, ἕδεμία τροπὴ γίνεται. οἶον, εὔδω,
 εὔδον, ἢ κῦδον, ἀπλίκως. εἰκάζω, εἰκαζον. ἕρέω, ὦ,
 ἕρεον, εν.

§. σδ'. Εἰδὲ ἀπὸ τρεπτῆς, δηλονότι, αι, αυ, οι, γίνε-
 ται ἢ αὐτὴ τροπὴ τῶν μεταβολικῶν Φωνηέντων. Καὶ
 εἰ μὲν ἀπὸ τῆς αι, τρέπεται τὸ α εἰς η, ἢ τὸ ὑπογρα-